

Mišljenja Odbora (članak 64)

Mišljenje 5/2019 o povezanosti Direktive o e-privatnosti i Opće uredbe o zaštiti podataka, posebice u vezi s nadležnosti, zadaćama i ovlastima tijela za zaštitu podataka

Doneseno 12. ožujka 2019.

Translations proofread by EDPB Members.
This language version has not yet been proofread.

SADRŽAJ

1. Sažetak činjenica	4
2. Pravni kontekst.....	5
2.1. Relevantne odredbe Opće uredbe o zaštiti podataka	5
2.2. Relevantne odredbe Okvirne direktive	6
2.3. Relevantne odredbe Direktive o e-privatnosti.....	6
3. Područje primjene ovog mišljenja.....	8
3.1. Predmeti izvan područja primjene Opće uredbe o zaštiti podataka	9
3.2. Predmeti izvan područja primjene Direktive o e-privatnosti	9
3.2.1. Opće materijalno područje primjene Direktive o e-privatnosti	9
3.2.2. Prošireno materijalno područje primjene članka 5. stavka 3. i članka 13. Direktive o e-privatnosti	11
3.3. Predmeti obuhvaćeni materijalnim područjem primjene Direktive o e-privatnosti i Opće uredbe o zaštiti podataka	11
4. Povezanost Direktive o e-privatnosti i Opće uredbe o zaštiti podataka.....	14
4.1. „Pojašnjavanje”	14
4.2. „Nadopunjavanje”	15
4.3. Značenje članka 95. Opće uredbe o zaštiti podataka	15
4.4. Supostojanje.....	16
5. O nadležnosti, zadaćama i ovlastima tijela za zaštitu podataka	17
5.1. Provedba Opće uredbe o zaštiti podataka	18
5.2. Provedba Direktive o e-privatnosti	19
5.3. Provedba u slučajevima kada se Opća uredba o zaštiti podataka i Direktiva o e-privatnosti preklapaju.....	20
5.3.1. Prvo pitanje: jesu li određeni postupci obrade izvan dosega tijela za zaštitu podataka?	20
5.3.2. Drugo pitanje: Treba li uzimati u obzir nacionalne odredbe o e-privatnosti?	22
6. O primjenjivosti mehanizama suradnje i konzistentnosti.....	24
7. Zaključak.....	25

Europski odbor za zaštitu podataka

uzimajući u obzir članak 63. i članak 64. stavak 2. Uredbe 2016/679/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (dalje u tekstu „Opća uredba o zaštiti podataka“),

uzimajući u obzir Sporazum o EGP-u, a posebno njegov Prilog XI. i Protokol 37., kako su izmijenjeni Odlukom Zajedničkog odbora EGP-a br. 154/2018 od 6. srpnja 2018.,

uzimajući u obzir članke 10. i 22. svojeg Poslovnika od 25. svibnja 2018., kako je revidiran 23. studenoga 2018.,

budući da:

(1) Glavna uloga Europskog odbora za zaštitu podataka (dalje u tekstu „Odbor“) jest osigurati dosljednu primjenu Opće uredbe o zaštiti podataka u cijelom Europskom gospodarskom prostoru. Člankom 64. stavkom 2. Opće uredbe o zaštiti podataka propisano je da svako nadzorno tijelo, predsjednik Odbora ili Komisija mogu zatražiti da svaki predmet opće primjene ili s učincima u više od jedne države članice pregleda Odbor kako bi on dao mišljenje. Cilj je ovog mišljenja ispitati predmet opće primjene ili proizvodi učinke u više država članica.

(2) Belgijsko tijelo za zaštitu podataka 3. prosinca 2018. zatražilo je od Odbora da ispita povezanost Opće uredbe o zaštiti podataka i Direktive o e-privatnosti te da izda mišljenje, posebice o nadležnosti, zadaćama i ovlastima tijela za zaštitu podataka.

(3) Mišljenje Odbora donosi se u skladu s člankom 64. stavkom 3. Opće uredbe o zaštiti podataka u vezi s člankom 10. stavkom 2. Poslovnika Odbora u roku od osam tjedana od prvog radnog dana nakon što predsjednik i nadležno nadzorno tijelo utvrde da je dosje potpun. Odlukom predsjednika to se razdoblje može produljiti za dodatnih šest tjedana, uzimajući u obzir složenost predmeta,

DONIO JE SLJEDEĆE MIŠLJENJE:

1. SAŽETAK ČINJENICA

1. Belgijsko tijelo za zaštitu podataka zatražilo je 3. prosinca 2018. od Odbora da ispita povezanost Opće uredbe o zaštiti podataka i Direktive o e-privatnosti¹ te je poslalo sljedeća pitanja:
  - a. u vezi s **nadležnostima, zadaćama i ovlastima** tijela za zaštitu podataka²:
    - i. mogu li tijela za zaštitu podataka izvršavati svoju nadležnost, zadaće i ovlasti u odnosu na obradu koja se provodi (barem na određene postupke obrade) u okviru materijalnog područja primjene Opće uredbe o zaštiti podataka i Direktive o e-privatnosti, a ako mogu,
    - ii. bi li tijela za zaštitu podataka mogla ili trebala uzeti u obzir odredbe Direktive o e-privatnosti i/ili nacionalnih propisa kojima se ona provodi pri izvršavanju svojih nadležnosti, zadaća i ovlasti u okviru Opće uredbe o zaštiti podataka (primjerice, pri ocjeni zakonitosti obrade), a ako bi, u kojoj mjeri;
  - b. bi li se **mehanizmi suradnje i konzistentnosti** mogli ili trebali primjenjivati na obradu koja se provodi (barem na određene postupke obrade) u okviru materijalnog područja primjene Opće uredbe o zaštiti podataka i Direktive o e-privatnosti; i
  - c. u kojoj je mjeri obradu **moguće regulirati odredbama** Direktive o e-privatnosti i Opće uredbe o zaštiti podataka te utječe li to na odgovore na pitanja 1 i 2.
2. Odbor smatra da se ta pitanja odnose na opću primjenu Opće uredbe o zaštiti podataka jer je jasno da tijela za zaštitu podataka moraju dosljedno tumačiti granice svojih nadležnosti, zadaća i ovlasti. Pojašnjenje je posebice nužno kako bi se osiguralo, među ostalim, dosljedna međusobna pomoć u skladu s člankom 61. Opće uredbe o zaštiti podataka i zajedničke operacije u skladu s člankom 62. Opće uredbe o zaštiti podataka.
3. Ovo mišljenje nije povezano s bilo kakvom podjelom nadležnosti, zadaća i ovlasti tijela za zaštitu podataka na temelju prijedloga Uredbe o e-privatnosti.

---

¹ Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama) kako je izmijenjena Direktivom 2006/24/EZ i Direktivom 2009/136/EZ.

² Kao što je utvrđeno člancima 55. – 58. Opće uredbe o zaštiti podataka. Izraz „tijela za zaštitu podataka” (u odnosu na „nadzorna tijela”) upotrebljava se u cijelome mišljenju kako bi se „nadzorna tijela” predviđena Općom uredbom o zaštiti podataka jasno razlikovala od drugih vrsta nadzornih tijela, primjerice državnih regulatornih tijela navedenih u Direktivi 2002/58/EZ.

2. PRAVNI KONTEKST

2.1. Relevantne odredbe Opće uredbe o zaštiti podataka

4. Prema članku 2. stavku 1. Opće uredbe o zaštiti podataka ona se primjenjuje na „obradu osobnih podataka koja se u cijelosti ili djelomično obavlja automatizirano te na neautomatiziranu obradu osobnih podataka koji čine dio sustava pohrane ili su namijenjeni biti dio sustava pohrane.”
Prema članku 2. stavku 2. Opće uredbe o zaštiti podataka ona se ne primjenjuje na obradu osobnih podataka:
- „(a) tijekom djelatnosti koja nije obuhvaćena opsegom prava Unije;
  - (b) koju obavljaju države članice kada obavljaju aktivnosti koje su obuhvaćene područjem primjene glave V. poglavlja 2. UEU-a;
  - (c) koju provodi fizička osoba tijekom isključivo osobnih ili kućnih aktivnosti;
  - (d) koju obavljaju nadležna tijela u svrhu sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija, uključujući zaštitu od prijetnji javnoj sigurnosti i njihova sprečavanja.”
5. Članak 5. pod naslovom „Načela obrade osobnih podataka” sadržava načela primjenjiva na svaku obradu osobnih podataka, uključujući zahtjev da svaka obrada bude zakonita i poštena.³ U članku 6. opisuju se okolnosti u kojima je obrada osobnih podataka zakonita, a jedna od tih okolnosti povezana je s privolom ispitanika. U članku 7. dodatno se preciziraju uvjeti za valjanu privolu u smislu Opće uredbe o zaštiti podataka.⁴
6. U članku 51. stavku 1. utvrđuje se mandat tijela za zaštitu podataka, a to je praćenje primjene Opće uredbe o zaštiti podataka kako bi se zaštitila temeljna prava i slobode pojedinaca u pogledu obrade i olakšao slobodan protok osobnih podataka unutar Unije. U člancima 55., 57. i 58. navode se nadležnosti, zadaće i ovlasti svakog tijela za zaštitu podataka. U poglavlju VII. Opće uredbe o zaštiti podataka, pod naslovom „Suradnja i konzistentnost” iznose se različiti načini suradnje tijela za zaštitu podataka radi doprinosa dosljednoj primjeni Opće uredbe o zaštiti podataka.
7. U članku 94. pod naslovom „Stavljanje izvan snage Direktive 95/46/EZ” stoji:
- „1. Direktiva 95/46/EZ stavlja se izvan snage s učinkom od 25. svibnja 2018.
  - 2. Upućivanja na direktivu stavljenju izvan snage tumače se kao upućivanja na ovu Uredbu. Upućivanja na Radnu skupinu o zaštiti pojedinaca s obzirom na obradu osobnih podataka osnovanu člankom 29. Direktive 95/46/EZ tumače se kao upućivanja na Europski odbor za zaštitu podataka osnovan ovom Uredbom.”

---

³ Vidjeti i uvodnu izjavu 39. Opće uredbe o zaštiti podataka („ Svaka obrada osobnih podataka trebala bi biti zakonita i poštena. [...]”).

⁴ Vidjeti smjernice Radne skupine iz članka 29. o privoli u okviru Uredbe 2016/679, WP259 rev.01, koje je Odbor potvrdio 25. svibnja 2018.

8. U članku 95. pod naslovom „Odnos s Direktivom 2002/58/EZ” stoji:
- „Ovom Uredbom ne propisuju se dodatne obveze fizičkim ili pravnim osobama u pogledu obrade u vezi s pružanjem javno dostupnih elektroničkih komunikacijskih usluga u javnim komunikacijskim mrežama u Uniji povezanih s pitanjima u pogledu kojih vrijede posebne obveze s istim ciljem iz Direktive 2002/58/EZ.”
9. U uvodnoj izjavi 173. Opće uredbe o zaštiti podataka navedeno je:
- „Ova bi se Uredba trebala primjenjivati na sva pitanja u vezi sa zaštitom temeljnih prava i sloboda u odnosu na obradu osobnih podataka koja ne podliježu posebnim obvezama s istim ciljem koji je utvrđen Direktivom 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, uključujući obveze voditelja obrade i prava pojedinaca. Kako bi se pojasnio odnos između ove Uredbe i Direktive 2002/58/EZ, tu bi Direktivu trebalo izmijeniti na odgovarajući način. Nakon donošenja ove Uredbe, Direktivu 2002/58/EZ trebalo bi preispitati posebno kako bi se osigurala usklađenost s ovom Uredbom.”

2.2. Relevantne odredbe Okvirne direktive

10. U članku 2. točki (g) Okvirne direktive⁵ državno regulatorno tijelo definira se kao
- „tijelo ili tijela koja su od države članice dobila neku od regulatornih zadaća utvrđenih ovom Direktivom ili posebnim direktivama;”
11. U članku 2. točki (l) Okvirne direktive stoji:
- „Posebne direktive’ znači Direktiva 2002/20/EZ (Direktiva o ovlaštenju), Direktiva 2002/19/EZ (Direktiva o pristupu), Direktivu 2002/22/EZ (Direktiva o univerzalnim uslugama) i Direktiva 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama);”.
12. U članku 3. stavku 1. Okvirne direktive navodi se:
- „Države članice osiguravaju da se zadacima koji su dodijeljeni državnim regulatornim tijelima u skladu s ovom Direktivom i posebnim direktivama bave nadležna tijela.”

2.3. Relevantne odredbe Direktive o e-privatnosti

13. Člankom 1. stavkom 2. Direktive o e-privatnosti predviđa se sljedeće:
- „Odredbe ove Direktive pojašnjavaju i nadopunjuju Direktivu 95/46/EZ u svrhe spomenute u stavku 1. Štoviše, one pružaju zaštitu legitimnih interesa pretplatnika koji su pravne osobe.”⁶

---

⁵ Direktiva 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva).

⁶ U skladu s člankom 94. stavkom 2. Opće uredbe o zaštiti podataka sva upućivanja na Direktivu 95/46 u Direktivi o e-privatnosti zamijenjena su izrazom „[Uredba (EU) 2016/679]”, a upućivanja na „Radnu skupinu za zaštitu pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka osnovanu člankom 29. Direktive 95/46/EZ” zamijenjena su izrazom „[Europski odbor za zaštitu podataka]”.

14. U članku 2. točki (f) Direktive o e-privatnosti stoji:

„„pristanak” korisnika ili pretplatnika odgovara podacima o pristanku osobe iz [Uredbe (EU) 2016/679];”.

15. Člankom 15. stavkom 2. Direktive o e-privatnosti predviđa se sljedeće:

„Odredbe [poglavlja VIII. o pravnim lijekovima, odgovornosti i sankcijama] iz [Uredbe (EU) 2016/679] primjenjuju se u vezi s nacionalnim odredbama donesenima prema ovoj Direktivi te u vezi s pravima pojedinaca koja proistječu iz ove Direktive.”

16. Člankom 15. stavkom 3. Direktive o e-privatnosti predviđa se sljedeće:

„[Europski odbor za zaštitu podataka] također provodi zadaće određene u [članku 70. Uredbe (EU) 2016/679], a u vezi s pitanjima koja obuhvaća ova Direktiva, odnosno zaštitom temeljnih prava i sloboda te legitimnih interesa u području elektroničkih komunikacija.”

17. U članku 15.a pod naslovom „Provedba i stupanje na snagu” navodi se:

„1. Države članice utvrđuju pravila o kaznama, uključujući prema potrebi i kaznene sankcije koje se primjenjuju na sve povrede nacionalnih odredbi koje su usvojene u skladu s ovom Direktivom, te poduzimaju sve mjere koje su neophodne za osiguravanje njihovog stupanja na snagu. [...]

2. Ne dovodeći u pitanje sve oblike mogućeg pravnog lijeka, države članice osiguravaju da nadležno nacionalno tijelo, a prema potrebi i druga nacionalna tijela imaju u nadležnosti mogućnost prekida povreda navedenih u stavku 1.

3. Države članice osiguravaju da nadležna nacionalna tijela, a prema potrebi i druga nacionalna tijela u slučaju potrebe provođenja istrage imaju odgovarajuća ovlaštenja i potrebne resurse, uključujući i pravo da zatraže sve odgovarajuće podatke koji bi mogli biti potrebni za nadziranje i provedbu nacionalnih odredbi, u skladu s ovom Direktivom.

4. Odgovarajuća državna regulatorna tijela mogu usvojiti mjere kako bi osigurala učinkovitu prekograničnu suradnju u provođenju državnih zakonodavstava, usvojenih u skladu s ovom Direktivom, te kako bi stvorila usklađene uvjete za pružanje usluga koje uključuju prekograničnu razmjenu podataka.

Državna regulatorna tijela Komisiji upućuju, pravovremeno prije donošenja takvih mjera, sažetak osnova za djelovanje, predviđenih mjera i predloženog plana djelovanja. Komisija može, nakon vršenja pregleda takvih podataka, te savjetovanja s ENISA-om i [Europskim odborom za zaštitu podataka], izraditi napomene ili preporuke o navedenom, pogotovo kako bi se osiguralo da predviđene mjere ne utječu negativno na funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Državna regulatorna tijela poštuju napomene ili preporuke Komisije kod donošenja odluka o takvim mjerama.”

18. U uvodnoj izjavi 10. Direktive o e-privatnosti stoji:

„U području elektroničkih komunikacija [Uredba (EU) 2016/679] primjenjuje se posebno na sva pitanja koja se odnose na zaštitu temeljnih prava i sloboda, koja nisu posebno pokrivena odredbama ove Direktive, uključujući obveze osoba koje provode kontrolu i prava pojedinaca. [Uredba (EU) 2016/679] primjenjuje se na komunikacijske usluge koje nisu javne.”

3. PODRUČJE PRIMJENE OVOG MIŠLJENJA

19. Cilj je Opće uredbe o zaštiti podataka zaštita temeljnih prava i sloboda fizičkih osoba, a posebno njihovog prava na zaštitu osobnih podataka, te osiguravanje slobodnog protoka osobnih podataka unutar Unije.⁷ Da bi se ostvario taj cilj, Općom uredbom o zaštiti podataka utvrđuju se zajednička pravila o obradi podataka kako bi se osigurala dosljedna i učinkovita zaštita osobnih podataka u cijeloj Uniji te kako bi se spriječila odstupanja koja narušavaju slobodan protok osobnih podataka na unutarnjem tržištu. Pravilima se osigurava ravnoteža između (potencijalnih) koristi od obrade podataka te njezinih (potencijalnih) nedostataka.
20. Cilj je Direktive o e-privatnosti osiguravanje usklađenosti nacionalnih odredbi koje su potrebne kako bi se osigurala odgovarajuća razina zaštite osnovnih prava i sloboda, a posebno prava na privatnost i povjerljivost, s obzirom na obradu osobnih podataka u području elektroničkih komunikacija, te kako bi se osiguralo slobodno kretanje takvih podataka i elektroničke komunikacijske opreme i usluga u Zajednici.⁸ Direktivom o e-privatnosti stoga se nastoji zajamčiti poštovanje prava utvrđenih u člancima 7. i 8. Povelje. U tom smislu Direktivom o e-privatnosti želi se „pojasniti i nadopuniti” odredbe Opće uredbe o zaštiti podataka s obzirom na obradu osobnih podataka u području elektroničkih komunikacija.⁹
21. Pitanja upućena Odboru ograničena su na obradu koja se provodi u okviru materijalnog područja primjene Opće uredbe o zaštiti privatnosti i Direktive o e-privatnosti. Kako bi se dodatno pojasnilo područje primjene ovog mišljenja, u sljedećim se odjeljcima objašnjava:
- u kojim slučajevima nema povezanosti Opće uredbe o zaštiti podataka i Direktive o e-privatnosti jer predmet nije obuhvaćen područjem primjene Opće uredbe o zaštiti podataka
  - u kojim slučajevima nema povezanosti Opće uredbe o zaštiti podataka i Direktive o e-privatnosti jer predmet nije obuhvaćen područjem primjene Direktive o e-privatnosti i
  - u kojim slučajevima postoji povezanost Opće uredbe o zaštiti podataka i Direktive o e-privatnosti jer se obrada provodi u okviru materijalnog područja primjene Opće uredbe o zaštiti podataka i Direktive o e-privatnosti.

---

⁷ Članak 1. Opće uredbe o zaštiti podataka.

⁸ Članak 1. stavak 1. Direktive o e-privatnosti.

⁹ Članak 1. stavci 1. i 2. Direktive o e-privatnosti; treba ga tumačiti s obzirom na članak 94. stavak 2. Opće uredbe o zaštiti podataka.

3.1. Predmeti izvan područja primjene Opće uredbe o zaštiti podataka

22. U načelu, materijalno područje primjene Opće uredbe o zaštiti podataka obuhvaća sve oblike obrade osobnih podataka, neovisno o tome koja se tehnologija rabi.¹⁰ Opća uredba o zaštiti podataka ne primjenjuje se u sljedećim slučajevima:
- ne obrađuju se nikakvi osobni podaci (npr. telefonski broj automatizirane korisničke službe pravne osobe ili IP adresa digitalnih fotokopirnih uređaja u poslovnoj mreži ne smatraju se osobnim podacima)
  - aktivnosti nisu obuhvaćene materijalnim područjem primjene Opće uredbe o zaštiti podataka, uzimajući u obzir članak 2. stavke 2. i 3. Opće uredbe o zaštiti podataka ili
  - aktivnosti nisu obuhvaćene teritorijalnim područjem primjene Opće uredbe o zaštiti podataka.¹¹

3.2. Predmeti izvan područja primjene Direktive o e-privatnosti

23. Direktiva o e-privatnosti posebna je po tome što dvije njezine odredbe imaju šire područje primjene od drugih odredaba, za koje je područje primjene ograničeno na pružanje javno dostupnih elektroničkih komunikacijskih usluga u javnim komunikacijskim mrežama. Stoga, kao što je navedeno u sljedećim odjeljcima, treba odgovoriti na dva pitanja kako bi se utvrdilo je li aktivnost obuhvaćena materijalnim područjem primjene Direktive o e-privatnosti.

3.2.1. Opće materijalno područje primjene Direktive o e-privatnosti

24. Prema članku 3. Direktive o e-privatnosti, ona se primjenjuje na „obradu osobnih podataka vezanih uz pružanje javno dostupnih usluga elektroničkih komunikacija na javno dostupnim komunikacijskim mrežama u Zajednici, uključujući javne komunikacijske mreže koje podržavaju prikupljanje podataka i naprava za identifikaciju.”
25. Stoga se Direktiva o e-privatnosti prije svega odnosi na javno dostupne elektroničke komunikacijske usluge i elektroničke komunikacijske mreže.¹² Zakonik elektroničkih komunikacija¹³ propisuje da su obuhvaćene one usluge koje su funkcionalno ekvivalentne elektroničkim komunikacijskim uslugama.

---

¹⁰ Vidjeti i uvodnu izjavu 46. Direktive o e-privatnosti.

¹¹ Članak 3. Opće uredbe o zaštiti podataka. Vidjeti smjernice 3/2018 Europskog odbora za zaštitu podataka o teritorijalnom području primjene Opće uredbe o zaštiti podataka (članak 3.), 16. studenoga 2018.

¹² Radni dokument službi Komisije: Ex post evaluacija Direktive o e-privatnosti u okviru programa REFIT 2002/58/EZ, COM SWD (2017) 005, str. 20. Izvješće Komisiji „Direktiva o e-privatnosti: procjena prijenosa, učinkovitosti i usklađenosti s predloženom Uredbom o zaštiti podataka” (SMART 2013/0071, str. 24. ff).

¹³ Direktiva (EU) 2018/1972 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o Europskom zakoniku elektroničkih komunikacija.

26. Za potrebe općeg materijalnog područja primjene Direktiva o e-privatnosti primjenjuje se kada se ispuni svaki od sljedećih uvjeta:
- postoji elektronička komunikacijska usluga (ECS)¹⁴
  - ta se usluga pruža putem elektroničke komunikacijske mreže¹⁵
  - usluga i mreža su javno dostupne¹⁶
  - usluga i mreža dostupne su u EU-u.
27. Aktivnosti koje ne ispunjavaju sve navedene kriterije općenito su izvan područja primjene Direktive o e-privatnosti.

Primjeri:

Poslovna mreža koja je dostupna samo zaposlenicima za profesionalne potrebe nije „javno dostupna” elektronička komunikacijska usluga. Stoga prijenos podataka o lokaciji putem takve mreže nije obuhvaćen materijalnim područjem primjene Direktive o e-privatnosti.¹⁷

Servis za sinkronizaciju satova šalje signal putem elektroničke komunikacijske mreže za sve satove koji se pridržavaju njegova protokola za sinkronizaciju (neodređeni broj primatelja). Ta usluga nije komunikacijska usluga u trenutnom kontekstu, nego je riječ o usluzi emitiranja koja nije obuhvaćena materijalnim područjem primjene Direktive o e-privatnosti.

---

¹⁴ U članku 2. točki (d) Direktive o e-privatnosti navodi se da komunikacija znači „svaka informacija koja se razmjenjuje ili prenosi između ograničenog broja stranaka putem javno dostupne elektroničke komunikacijske usluge” te isključuje usluge emitiranja koje mogu, u teoriji, doprijeti do neograničene publike. Izraz „elektronička komunikacijska usluga” trenutno je definiran člankom 2. točkom (d) Okvirne direktive, iako će se od 21. prosinca 2020. definirati člankom 2. stavkom 4. Zakonika elektroničkih komunikacija.

¹⁵ Elektronička komunikacijska mreža trenutno je definirana člankom 2. točkom (a) Okvirne direktive, iako će se od 21. prosinca 2020. definirati člankom 2. stavkom 1. Zakonika elektroničkih komunikacija.

¹⁶ Javna usluga nije tek usluga u javnom vlasništvu, nego je riječ o usluzi dostupnoj svim građanima na istoj osnovi. Usporediti: EDPS, Mišljenje 5/2016, Preliminarno mišljenje EDPS-a o reviziji Direktive o e-privatnosti (2002/58/EZ), str. 12. i Komunikacija Komisije Europskom parlamentu i Vijeću o statusu i provedbi Direktive 90/388/EEZ o tržišnom natjecanju na tržištima telekomunikacijskih usluga, COM(95) 113 final, 4.4. 1995., str. 14.

¹⁷ Radni dokument službi Komisije: *Ex post* evaluacija Direktive o e-privatnosti u okviru programa REFIT 2002/58/EZ, COM SWD (2017) 005, str. 21. , <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017SC0005&from=EN>; Izvješće Komisiji „Direktiva o e-privatnosti: procjena prijenosa, učinkovitosti i usklađenosti s predloženom Uredbom o zaštiti podataka”, SMART 2013/0071, str. 14., <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/eprivacy-directive-assessment-transposition-effectiveness-and-compatibility-proposed-data>.

3.2.2. Prošireno materijalno područje primjene članka 5. stavka 3. i članka 13. Direktive o e-privatnosti

28. Opća svrha Direktive o e-privatnosti jest zaštita temeljnih prava i sloboda javnosti pri korištenju elektroničkih komunikacijskih mreža.¹⁸ U kontekstu tog cilja članak 5. stavak 3. i članak 13. Direktive o e-privatnosti primjenjuju se na pružatelje elektroničkih komunikacijskih usluga kao i na operatere internetskih stranica (npr. za kolačiće) ili druga poduzeća (npr. za izravni marketing).¹⁹

Primjeri:

Tražilice koje pohranjuju kolačiće na uređaju korisnika ili im pristupaju obuhvaćene su proširenim materijalnim područjem primjene članka 5. stavka 3. Direktive o e-privatnosti.²⁰

Neželjena elektronička pošta koju šalje operater internetske stranice u svrhu izravnog marketinga također je obuhvaćena proširenim materijalnim područjem primjene članka 13. Direktive o e-privatnosti.²¹

3.3. Predmeti obuhvaćeni materijalnim područjem primjene Direktive o e-privatnosti i Opće uredbe o zaštiti podataka

29. Postoje brojni primjeri postupaka obrade u okviru materijalnog područja primjene Direktive o e-privatnosti i Opće uredbe o zaštiti podataka. Jasan primjer je upotreba kolačića. U svojem mišljenju o bihevioralnom oglašavanju na internetu Radna skupina iz članka 29. navela je:

„Ako su zbog postavljanja kolačića ili sličnog uređaja, odnosno zbog dohvaćanja informacija s pomoću kolačića, prikupljeni podaci koji se mogu smatrati osobnim podacima, tada će se primjenjivati članak 5. stavak 3., ali i Direktiva 95/46/EZ.”²²

30. Sudskom praksom Suda Europske unije potvrđeno je da je moguće da se obrada istovremeno provodi u okviru materijalnog područja primjene Direktive o e-privatnosti i Opće uredbe o zaštiti podataka. U predmetu *Wirtschaftskademie*²³ Sud Europske unije primijenio je Direktivu 95/46/EZ ne dovodeći u pitanje da su temeljnom obradom obuhvaćene obrade iz materijalnog područja primjene Direktive o

¹⁸ Člankom 1. stavkom 1. Direktive o e-privatnosti propisano je: „Direktiva osigurava usklađenost nacionalnih odredbi koje su potrebne kako bi se osigurala odgovarajuća razina zaštite osnovnih prava i sloboda, a posebno prava na privatnost i povjerljivost, s obzirom na obradu osobnih podataka u području elektroničkih komunikacija, te kako bi se osiguralo slobodno kretanje takvih podataka i elektroničke komunikacijske opreme i usluga u Zajednici.”

¹⁹ Mišljenje 2/2010 Radne skupine iz članka 29. o bihevioralnom oglašavanju na internetu, 22. lipnja 2010., WP 171, odjeljak 3.2.1., str.9. Mišljenje 1/2008 o pitanjima zaštite podataka u vezi s tražilicama (WP148), odjeljak 4.1.3., str. 12. ; Izvješće Komisiji „Direktiva o e-privatnosti: procjena prijenosa, učinkovitosti i usklađenosti s predloženom Uredbom o zaštiti podataka”, SMART 2013/0071, str. 9.

²⁰ Mišljenje 1/2008 o pitanjima zaštite podataka u vezi s tražilicama (WP148), odjeljak 4.1.3., str. 12.

²¹ Mišljenje 1/2008 o pitanjima zaštite podataka u vezi s tražilicama (WP148), odjeljak 4.1.3., str. 12.

²² Mišljenje 2/2010 Radne skupine iz članka 29. o bihevioralnom oglašavanju na internetu, 22. lipnja 2010., WP 171, str.9. Vidjeti i Mišljenje 1/2008 o pitanjima zaštite podataka u vezi s tražilicama (WP148), odjeljak 4.1.3., str. 12–139.

²³ CJEU, C-210/16, 5. lipnja 2018., C-210/16, ECLI:EU:C:2018:388. Vidjeti posebice točke 33. – 34.

e-privatnosti. U predmetu u tijeku *Fashion ID* nezavisni odvjetnik iznio je stav da se u slučaju dodataka i kolačića za socijalne mreže mogu primjenjivati oba skupa pravila.²⁴

31. Iako je Opća uredba o zaštiti podataka 25. svibnja 2018. zamijenila Direktivu 95/46/EZ, relevantna analiza Suda i Radne skupine iz članka 29. pokazuje da se oba pravna akta mogu istodobno primjenjivati. U uvodnoj izjavi 30. Opće uredbe o zaštiti podataka razrađuje se definicija „internetskih identifikatora” tako da se podupire tumačenje da se obrada osobnih podataka može provoditi u okviru materijalnog područja primjene Opće uredbe o zaštiti podataka i Direktive o e-privatnosti:

„Pojedinci mogu biti pridruženi mrežnim identifikatorima koje pružaju njihovi uređaji, aplikacije, alati i protokoli, kao što su adrese internetskog protokola, identifikatori kolačića ili drugim identifikatorima poput oznaka za radiofrekvencijsku identifikaciju. Tako mogu ostati tragovi koji se, posebno u kombinaciji s jedinstvenim identifikatorima i drugim informacijama koje primaju poslužitelji, mogu upotrijebiti za izradu profila pojedinaca i njihovu identifikaciju.”

32. Posebice je važno naglasiti da se ovdje navodi kako se IP adrese i identifikatori kolačića mogu kombinirati s drugim „jedinstvenim identifikatorima” i drugim informacijama koje poslužitelji prime u svrhu izrade profila pojedinaca.
33. Drugim riječima, Opća uredba o zaštiti podataka izričito upućuje, pri definiranju vlastitog materijalnog područja primjene (koncept osobnih podataka), na aktivnosti obrade koje se također provode, barem djelomično, u okviru materijalnog područja primjene Direktive o e-privatnosti.
34. Drugi primjer aktivnosti u okviru materijalnog područja primjene Direktive o e-privatnosti i Opće uredbe o zaštiti podataka jest odnos između pružatelja elektroničkih komunikacijskih usluga i pojedinca korisnika tih usluga, koji obuhvaća obradu osobnih podataka o kupcima, ali je i reguliran posebnim pravilima, primjerice, o evidenciji pretplatnika, detaljnim specifikacijama računa i identifikaciji pozivatelja. Podaci o prometu i o lokaciji koji se generiraju elektroničkim komunikacijskim uslugama mogu obuhvaćati obradu osobnih podataka u mjeri u kojoj se odnose na pojedince.
35. Konačno, člankom 85. Opće uredbe o zaštiti podataka i njezinom uvodnom izjavom 173. potvrđuje se odnos *lex specialis* između Opće uredbe o zaštiti podataka i Direktive o e-privatnosti. U članku 95. Opće uredbe o zaštiti podataka navedeno je da se tom Uredbom ne propisuju dodatne obveze fizičkim ili pravnim osobama u pogledu obrade u vezi s pružanjem javno dostupnih elektroničkih komunikacijskih usluga u javnim komunikacijskim mrežama u EU-u povezane s pitanjima zbog kojih podliježu posebnim obvezama s istim ciljem iz Direktive o e-privatnosti.

***

36. Ovim mišljenjem želi se razjasniti nadležnosti, zadaće i ovlasti tijela za zaštitu podataka u vezi s predmetima obuhvaćenih materijalnim područjem primjene Direktive o e-privatnosti i Opće uredbe o zaštiti podataka, kao što je prikazano u prethodnim odjeljcima. U sljedećim su odjeljcima opisani neki

---

²⁴ Mišljenje nezavisnog odvjetnika Bobeka u predmetu *Fashion ID*, C-40/17, 19. prosinca 2018., ECLI:EU:C:2018:1039. Vidjeti posebice točke 111. – 115.

slučajevi povezanosti odredbi Direktive o e-privatnosti i Opće uredbe o zaštiti podataka i međusobni odnos obaju skupova pravila.

4. POVEZANOST DIREKTIVE O E-PRIVATNOSTI I OPĆE UREDBE O ZAŠTITI PODATAKA

37. Iako se materijalna područja primjene Direktive o e-privatnosti i Opće uredbe o zaštiti podataka preklapaju, to ne dovodi nužno do proturječja između pravila. To postaje jasno iz usporedbe različitih odredbi, a osim toga u članku 1. stavku 2. Direktive o e-privatnosti stoji: „odredbe ove Direktive pojašnjavaju i nadopunjuju Direktivu 95/46/EZ (...)”²⁵. Kako bi se pravilno razumjelo povezanost Direktive o e-privatnosti i Opće uredbe o zaštiti podataka, nužno je najprije pojasniti značenje članka 1. stavka 2. Direktive o e-privatnosti. Nakon toga će se pojasniti značenje i implikacije članka 95. Opće uredbe o zaštiti podataka.

4.1. „Pojašnjavanje”

38. Niz odredbi iz Direktive o e-privatnosti „pojašnjava” odredbe Opće uredbe o zaštiti podataka s obzirom na obradu osobnih podataka u području elektroničkih komunikacija. U skladu s načelom *lex specialis derogat legi generali*, posebne odredbe imaju prednost pred općim pravilima u slučajevima koji se njima izričito reguliraju.²⁶ U slučajevima kada se Direktivom o e-privatnosti „pojašnjavaju” pravila iz Opće uredbe o zaštiti podataka (odnosno kada se ona detaljnije objašnjavaju), (preciznije) odredbe Direktive o e-privatnosti kao *lex specialis* imaju prednost pred (općenitijim) odredbama Opće uredbe o zaštiti podataka.²⁷ No bilo kakva obrada osobnih podataka koja nije izričito regulirana Direktivom o e-privatnosti (ili za koju ta Direktiva ne sadržava posebno pravilo) i dalje podliježe odredbama Opće uredbe o zaštiti podataka.
39. Jedan primjer slučaja u kojem se Direktivom o e-privatnosti „pojašnjavaju” odredbe Opće uredbe o zaštiti podataka može se pronaći u članku 6. Direktive o e-privatnosti koji se odnosi na obradu tzv. podataka o prometu. Postupak obrade osobnih podataka može se opravdati na temelju bilo kojeg zakonitog razloga navedenog u članku 6. Opće uredbe o zaštiti podataka. No pružatelj elektroničkih komunikacijskih usluga ne može primijeniti sve moguće zakonite razloge navedene u članku 6. Opće uredbe o zaštiti podataka na obradu podataka o prometu jer se člankom 6. Direktive o e-privatnosti izričito ograničavaju uvjeti u kojima se mogu obrađivati podaci o prometu, uključujući osobne podatke. U ovom slučaju preciznije odredbe Direktive o e-privatnosti moraju imati prednost pred općenitijim odredbama Opće uredbe o zaštiti podataka. U članku 6. Direktive o e-privatnosti ne ograničavaju se primjene ostalih odredaba Opće uredbe o zaštiti podataka, primjerice odredaba o pravima ispitanika. Time se ujedno ne niječe uvjet zakonitosti i poštenosti obrade osobnih podataka (članak 5. stavak 1. točka (a) Opće uredbe o zaštiti podataka).
40. Slično vrijedi i za članak 5. stavak 3. Direktive o e-privatnosti, u mjeri u kojoj su informacije pohranjene na uređaju krajnjeg korisnika osobni podaci. U članku 5. stavku 3. Direktive o e-privatnosti predviđen je, u pravilu, prethodni pristanak za pohranu informacija ili za pristup

---

²⁵ U članku 94. stavku 2. Opće uredbe o zaštiti podataka navodi se da se upućivanja na Direktivu 95/46 koja je stavljena izvan snage smatraju upućivanjima na Opću uredbu o zaštiti podataka.

²⁶ Presuda Suda EU-a u spojenim predmetima T-60/06 RENV II i T-62/06 RENV II, 22. travnja 2016., ECLI:EU:T:2016:233, u točki 81.

²⁷ Mišljenjeje 2/2010 Radne skupine iz članka 29. o bihevioralnom oglašavanju na internetu, 22. lipnja 2010., WP 171, str. 10.

informacijama koje su već pohranjene u terminalnoj opremi pretplatnika ili korisnika.²⁸ U mjeri u kojoj su informacije pohranjene u uređaju krajnjeg korisnika osobni podaci, članak 5. stavak 3. Direktive o e-privatnosti ima prednost pred člankom 6. Opće uredbe o zaštiti podataka u vezi s pohranom informacija ili stjecanjem pristupa tim informacijama. Ishod je sličan kada je riječ o povezanosti članka 6. Opće uredbe o zaštiti podataka i članaka 9. i 13. Direktive o e-privatnosti. Kada je tim člancima propisan pristanak za posebne aktivnosti koje su u njima opisane, voditelj obrade ne može se pozvati na puni raspon mogućih zakonitih razloga navedenih u članku 6. Opće uredbe o zaštiti podataka.

41. Posljedica načela *lex specialis* jest činjenica da će se odstupiti od općeg pravila samo ako zakon koji regulira specifično pitanje sadržava posebno pravilo. Potrebno je pažljivo analizirati činjenice predmeta kako bi se utvrdilo koliko je područje obuhvaćeno odstupanjem, a posebno u slučajevima kada se podaci obrađuju na mnogo različitih načina, usporedno ili sekvencijalno.

Primjer:

Posrednik podataka bavi se izradom profila na temelju informacija koje se odnose na ponašanje pojedinaca pri pretraživanju interneta, a podaci su prikupljeni uporabom kolačića. Podaci mogu obuhvaćati i osobne podatke dobivene iz drugih izvora (npr. od „komercijalnih partnera”). U tom slučaju riječ je o postavljanju ili čitanju kolačića kao podvrsti predmetne obrade te ono mora biti u skladu s nacionalnom odredbom o prijenosu članka 5. stavka 3. Direktive o e-privatnosti. Naknadna obrada osobnih podataka, uključujući osobne podatke dobivene s pomoću kolačića, mora imati pravnu osnovu prema članku 6. Opće uredbe o zaštiti podataka kako bi bila zakonita.²⁹

4.2. „Nadopunjavanje”

42. Direktiva o e-privatnosti sadržava i odredbe kojima se *nadopunjuju* odredbe Opće uredbe o zaštiti podataka s obzirom na obradu osobnih podataka u području elektroničkih komunikacija. Primjerice, nekolicinom odredbi Direktive o e-privatnosti nastoji se zaštititi pretplatnike i korisnike javno dostupne elektroničke komunikacijske usluge. Pretplatnici javno dostupne elektroničke komunikacijske usluge mogu biti fizičke ili pravne osobe. Direktiva o e-privatnosti dopunjuje Opću uredbu o zaštiti podataka te time štiti temeljna prava fizičkih osoba, posebno njihovo pravo na privatnost, kao i legitimne interese pravnih osoba.³⁰

4.3. Značenje članka 95. Opće uredbe o zaštiti podataka

43. U članku 95. Opće uredbe o zaštiti podataka stoji: „Ovom Uredbom ne propisuju se dodatne obveze fizičkim ili pravnim osobama u pogledu obrade u vezi s pružanjem javno dostupnih elektroničkih komunikacijskih usluga u javnim komunikacijskim mrežama u Uniji povezanih s pitanjima u pogledu kojih vrijede posebne obveze s istim ciljem iz Direktive 2002/58/EZ.” (naknadno podcrtano).

²⁸ U skladu s člankom 5. stavkom 3. informacije se mogu pohranjivati u terminalnoj opremi pretplatnika ili korisnika ili im se može pristupati u mjeri u kojoj je riječ o tehničkoj pohrani ili pristupu isključivo u svrhu prijenosa komunikacije putem elektroničke komunikacijske mreže ili ako je strogo nužno kako bi pružatelj usluge informacijskog društva mogao pružati uslugu koju je pretplatnik ili korisnik izričito zatražio.

²⁹ Tijela za zaštitu podataka ne mogu izvršavati članak 5. stavak 3. Direktive o e-privatnosti (osim ako im nacionalnim pravom nisu prenesene te ovlasti), no trebala bi uzeti u obzir da obrada u cjelini obuhvaća posebne aktivnosti za koje se u zakonodavstvo EU-a nastojalo uvesti dodatnu zaštitu.

³⁰ Uvodna izjava 12. Direktive o e-privatnosti.

44. Stoga je cilj članka 95. Opće uredbe o zaštiti podataka izbjeći nametanje nepotrebnih administrativnih opterećenja voditeljima obrade koji bi inače bili izloženi sličnim, ali ne i identičnim administrativnim opterećenjima. Primjer koji ilustrira primjenu ovog članka odnosi se na obvezu obavješćivanja o povredi osobnih podataka, koja se uvodi i u Direktivi o e-privatnosti³¹ i u Općoj uredbi o zaštiti podataka³². I u Direktivi i u Uredbi uvodi se obveza da se zajamči sigurnost te obveza obavješćivanja nadležnog nacionalnog tijela i tijela za zaštitu podataka o povredi osobnih podataka. Te se obveze usporedno primjenjuju na temelju dvaju različitih zakonodavnih akata u skladu s njihovim odgovarajućim područjima primjene. Jasno je da bi obveza obavješćivanja na temelju oba akta, odnosno u skladu s Općom uredbom o zaštiti podataka i u skladu s nacionalnim zakonodavstvom o e-privatnosti, bila dodatno opterećenje bez neposredne očite koristi za zaštitu podataka. Prema članku 95. Opće uredbe o zaštiti podataka pružatelji elektroničkih komunikacijskih usluga koji su obavijestili o povredi osobnih podataka u skladu s primjenjivim nacionalnim zakonodavstvom o e-privatnosti nisu obvezni zasebno obavijestiti tijela za zaštitu podataka o istoj povredi u skladu s člankom 33. Opće uredbe o zaštiti podataka.

4.4. Supostojanje

45. Ako postoje posebne odredbe kojima se uređuje određeni postupak obrade ili skup postupaka, primjenjuju se posebne odredbe (*lex specialis*), a u svim drugim slučajevima (ako određeni postupak obrade ili skup postupaka nisu regulirani posebnim odredbama) primjenjuje se opće pravilo (*lex generalis*).
46. U uvodnoj izjavi 173. potvrđuje se, u slučaju obrade osobnih podataka na koju se ne primjenjuju posebne obveze iz Direktive o e-privatnosti, da je Opća uredba o zaštiti podataka i dalje primjenjiva
- „na sva pitanja u vezi sa zaštitom temeljnih prava i sloboda u odnosu na obradu osobnih podataka koja ne podliježu posebnim obvezama s istim ciljem koji je utvrđen Direktivom 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, uključujući obveze voditelja obrade i prava pojedinaca”.³³
47. U uvodnoj izjavi 173. Opće uredbe o zaštiti podataka ponavlja se ono što je već navedeno u uvodnoj izjavi 10. Direktive o e-privatnosti: „U području elektroničkih komunikacija [Uredba (EU) 2016/679] primjenjuje se posebno na sva pitanja koja se odnose na zaštitu temeljnih prava i sloboda, koja nisu posebno pokrivena odredbama ove Direktive, uključujući obveze osoba koje provode kontrolu i prava pojedinaca.”
48. Primjerice, pružatelj javne komunikacijske mreže ili javno dostupne elektroničke komunikacijske usluge mora poštovati nacionalne propise kojima se prenosi članak 6. stavak 2. Direktive o e-privatnosti u vezi s podacima o prometu pri obradi podataka koji su nužni za izdavanje računa pretplatnicima i plaćanje međusobnog povezivanja. Budući da u Direktivi o e-privatnosti ne postoje specifične odredbe o, primjerice, pravu pristupa, primjenjuju se odredbe Opće uredbe o zaštiti

³¹ Članak 4. Direktive o e-privatnosti.

³² Članci 32. – 34. Opće uredbe o zaštiti podataka.

³³ U uvodnoj izjavi 173. dalje stoji: „Kako bi se pojasnio odnos između ove Uredbe i Direktive 2002/58/EZ, tu bi Direktivu trebalo izmijeniti na odgovarajući način. Nakon donošenja ove Uredbe, Direktivu 2002/58/EZ trebalo bi preispitati posebno kako bi se osigurala usklađenost s ovom Uredbom.” Taj postupak preispitivanja i dalje traje.

podataka. Slično tomu, u uvodnoj izjavi 32. Direktive o e-privatnosti potvrđuje se da ako davatelj elektroničke komunikacijske usluge odnosno usluge s posebnom tarifom angažira drugi subjekt kao podugovaratelja za obradu osobnih podataka nužnih za pružanje ovih usluga, takav podugovor, kao i naknadna obrada podataka, trebaju u potpunosti udovoljavati zahtjevima o osobama koje provode nadzor i obrađuju osobne podatke kako su utvrđeni u Općoj uredbi o zaštiti podataka.

***

49. U prethodnim odjeljcima opisana je povezanost odredbi Direktive o e-privatnosti i Opće uredbe o zaštiti podataka u slučaju obrade u okviru materijalnog područja primjene obaju instrumenata. U sljedećim se odjeljcima govori o pitanjima upućenima Odboru u pogledu nadležnosti, zadaća i ovlasti tijela za zaštitu podataka s obzirom na predmete koji su barem djelomično obuhvaćeni područjem primjene Direktive o e-privatnosti.

5. O NADLEŽNOSTI, ZADAĆAMA I OVLASTIMA TIJELA ZA ZAŠTITU PODATAKA

50. Belgijsko tijelo uputilo je Odboru dva pitanja u vezi s nadležnosti, zadaćama i ovlastima tijela za zaštitu podataka (kako su definirani u člancima 55. – 58. Opće uredbe o zaštiti podataka), koja je moguće parafrazirati kako slijedi:
- Jesu li nadležnosti, zadaće i ovlasti tijela za zaštitu podataka u okviru Opće uredbe o zaštiti podataka ograničene samom činjenicom da se obrada osobnih podataka provodi u okviru materijalnog područja primjene Opće uredbe o zaštiti podataka i Direktive o e-privatnosti? Drugim riječima, postoji li podskup postupaka obrade podataka koji treba isključiti iz razmatranja, a ako postoji, u kojoj mjeri?
  - Pri izvršavanju svojih nadležnosti, zadaća i ovlasti u okviru Opće uredbe o zaštiti podataka, bi li tijela za zaštitu podataka trebala uzeti u obzir odredbe Direktive o e-privatnosti (primjerice, pri ocjeni zakonitosti obrade), a ako bi, u kojoj mjeri? Drugim riječima, bi li trebalo uzeti u obzir povrede nacionalnih propisa o e-privatnosti ili bi ih trebalo zanemariti pri ocjeni usklađenosti s Općom uredbom o zaštiti podataka te ako bi, u kojim okolnostima?
51. Ponajprije treba napomenuti da su države članice obvezne osigurati punu primjenu prava EU-a, posebno osiguravanjem odgovarajućih provedbenih mehanizama. Ta je obveza utemeljena na načelu lojalne suradnje utvrđenom u članku 4. stavku 3. UFEU-a.³⁴ U sljedećim odjeljcima ukratko se opisuju provedbene odredbe Opće uredbe o zaštiti podataka i Direktive o e-privatnosti te njihova povezanost.

---

³⁴ U članku 4. stavku 3. UFEU-a stoji: „Na temelju načela lojalne suradnje i uz puno uzajamno poštovanje, Unija i države članice međusobno si pomažu pri obavljanju zadaća koje proizlaze iz Ugovorâ. Države članice poduzimaju sve odgovarajuće mjere, opće ili posebne, kako bi osigurale ispunjavanje obveza koje proizlaze iz Ugovorâ ili akata institucija Unije. Države članice olakšavaju ostvarivanje zadaća Unije i suzdržavaju se od svake mjere koja bi mogla ugroziti postizanje ciljeva Unije.”

5.1. Provedba Opće uredbe o zaštiti podataka

52. Uredbom je predviđeno da njezine odredbe provode neovisna tijela za zaštitu podataka. U tom smislu treba napomenuti i da je člankom 8. Povelje EU-a o temeljnim pravima (Povelja) predviđeno da obrada osobnih podataka podliježe nadzoru neovisnog tijela:

„Članak 8. – Zaštita osobnih podataka

1. Svatko ima pravo na zaštitu osobnih podataka koji se na njega ili nju odnose.
2. Takvi podaci moraju se obrađivati pošteno, u utvrđene svrhe i na temelju suglasnosti osobe o kojoj je riječ, ili na nekoj drugoj legitimnoj osnovi utvrđenoj zakonom. Svatko ima pravo na pristup prikupljenim podacima koji se na njega ili nju odnose i pravo na njihovo ispravljanje.
3. Poštovanje tih pravila podliježe nadzoru neovisnog tijela.”

53. U članku 51. stavku 1. Opće uredbe o zaštiti podataka utvrđuje se mandat tijela za zaštitu podataka, a to je praćenje primjene Opće uredbe o zaštiti podataka kako bi se zaštitila temeljna prava i slobode pojedinaca u pogledu obrade i olakšao slobodan protok osobnih podataka unutar Unije.
54. Opća uredba o zaštiti podataka sadržava jednu iznimku i jednu mogućnost za odstupanje od tog mandata:
- nadzorna tijela nisu nadležna nadzirati postupke obrade sudova kada obavljaju svoju sudbenu funkciju (članak 55. stavak 3. Opće uredbe o zaštiti podataka)
  - u vezi s obradom koja se obavlja u novinarske svrhe ili u svrhe akademskog, umjetničkog ili književnog izražavanja, države članice predviđaju izuzeća ili odstupanja od, među ostalim, poglavlja VI. (neovisna nadzorna tijela) i poglavlja VII. (suradnja i konzistentnost) Opće uredbe o zaštiti podataka (članak 85. Opće uredbe o zaštiti podataka).

K tomu, ovlasti tijela za zaštitu podataka mogu se proširiti u skladu s člankom 58. stavkom 6. Opće uredbe o zaštiti podataka te im se posebno može dodijeliti ovlast izricanja novčanih kazni javnim tijelima ako je to predviđeno nacionalnim zakonodavstvom države članice (članak 83. stavak 7. Opće uredbe o zaštiti podataka).

Budući da je riječ o iznimkama od općeg pravila, ove odredbe moraju se tumačiti restriktivno.

55. Kada Opća uredba o zaštiti podataka ograničava ili dopušta odstupanja u pogledu nadležnosti, zadaća i ovlasti tijela za zaštitu podataka, tada se to eksplicitno navodi. Opća uredba o zaštiti podataka ni na koji način ne sprječava tijela za zaštitu podataka u izvršavanju njihovih nadležnosti, zadaća i ovlasti u vezi s obradom u mjeri u kojoj se ona provodi u okviru materijalnog područja primjene Opće uredbe o zaštiti podataka. Pitanje je stoga je li zakonodavstvom EU-a predviđeno ili dopušteno odstupanje od opće nadležnosti tijela za zaštitu podataka u slučajevima kada se odredbe Direktive o e-privatnosti primjenjuju na predmetnu obradu.

5.2. Provedba Direktive o e-privatnosti

56. Provedba odredbi Direktive o e-privatnosti blisko je povezana s Okvirnom direktivom³⁵, u čijem članku 3. stavku 1. stoji: „Države članice osiguravaju da se zadacima koji su dodijeljeni državnim regulatornim tijelima u skladu s ovom Direktivom i posebnim direktivama bave nadležna tijela.³⁶”
57. U članku 2. točki (g) Okvirne direktive državno regulatorno tijelo definira se kao
- „tijelo ili tijela koja su od države članice dobila neku od regulatornih zadaća utvrđenih ovom Direktivom ili posebnim direktivama.”
58. Države članice odabrale su različite načine kako bi zadaću provedbe nacionalnih propisa o e-privatnosti dodijelile jednom ili više tijela.³⁷ Ta je razina odstupanja moguća jer se Direktivom o e-privatnosti utvrđuju samo opći ciljevi koje države članice trebaju ostvariti u tom pogledu.
59. U Direktivi o e-privatnosti ne navodi se da je samo jedno nacionalno tijelo nadležno za provedbu njezinih odredaba. U stvari, člankom 15.a Direktive o e-privatnosti izričito je propisano da više nacionalnih tijela može biti nadležno za provedbu njezinih odredaba. U članku 15.a propisuje se provedba Direktive u državama članicama, uključujući obvezu država članica da utvrđuju pravila o kaznama, dodjeljuju ovlasti za naganje prestanka povreda, dodjeljuju istražne ovlasti i sredstva kako slijedi:

„1. Države članice utvrđuju pravila o kaznama, uključujući prema potrebi i kaznene sankcije koje se primjenjuju na sve povrede nacionalnih odredbi koje su usvojene u skladu s ovom Direktivom, te poduzimaju sve mjere koje su neophodne za osiguravanje njihovog stupanja na snagu. Kazne koje su navedene moraju biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće, te se također mogu primjenjivati tako da obuhvaćaju sva razdoblja u kojima je došlo do povreda, čak i ako je određena povreda u međuvremenu ispravljena. Države članice o spomenutim odredbama obavješćuju Komisiju, do 25. svibnja 2011. te ju pravovremeno obavješćuju o daljnjim izmjenama koje se na njih odnose.

2. Ne dovodeći u pitanje sve oblike mogućeg pravnog lijeka, države članice osiguravaju da nadležno nacionalno tijelo, a prema potrebi i druga nacionalna tijela imaju u nadležnosti mogućnost naganja prekida povreda navedenih u stavku 1.

3. Države članice osiguravaju da nadležna nacionalna tijela, a prema potrebi i druga nacionalna tijela u slučaju potrebe provođenja istrage imaju odgovarajuća ovlaštenja i potrebne resurse, uključujući i pravo da zatraže sve odgovarajuće podatke koji bi mogli biti potrebni za nadziranje i provedbu nacionalnih odredbi, u skladu s ovom Direktivom.

---

³⁵ Direktiva 2002/21/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 7. ožujka 2002. o zajedničkom regulatornom okviru za elektroničke komunikacijske mreže i usluge (Okvirna direktiva), kako je izmijenjena.

³⁶ U članku 2. točki (l) Okvirne direktive pojašnjava se da: „posebne Direktive’ znače Direktivu 2002/20/EZ (Direktiva o ovlaštenju), Direktivu 2002/19/EZ (Direktiva o pristupu), Direktivu 2002/22/EZ (Direktiva o univerzalnim uslugama) i Direktivu 2002/58/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. srpnja 2002. o obradi osobnih podataka i zaštiti privatnosti u području elektroničkih komunikacija (Direktiva o privatnosti i elektroničkim komunikacijama).”

³⁷ Izvješće Komisiji „Direktiva o e-privatnosti: procjena prijenosa, učinkovitosti i usklađenosti s predloženom Uredbom o zaštiti podataka” (SMART 2013/0071, str. 33. ff).

4. Odgovarajuća državna regulatorna tijela mogu usvojiti mjere kako bi osigurala učinkovitu prekograničnu suradnju u provođenju državnih zakonodavstava, usvojenih u skladu s ovom Direktivom, te kako bi stvorila usklađene uvjete za pružanje usluga koje uključuju prekograničnu razmjenu podataka.”

60. K tomu, članak 15. stavak 2. Direktive o e-privatnosti sadržava odredbu koja upućuje na odredbe Direktive 95/46/EZ o pravnim lijekovima, odgovornosti i sankcijama, koju treba smatrati upućivanjem na Opću uredbu o zaštiti podataka:

„Odredbe poglavlja III. o pravnim lijekovima, odgovornosti i sankcijama iz Direktive 95/46/EZ primjenjuju se u vezi s nacionalnim odredbama donesenima prema ovoj Direktivi te u vezi s pravima pojedinaca koja proistječu iz ove Direktive.”

61. Člankom 15. stavkom 3. Direktive o e-privatnosti predviđa se sljedeće:

„Radna skupina za zaštitu pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka, osnovana člankom 29. Direktive 95/46/EZ, također provodi zadaće određene u članku 30. te Direktive, a u vezi s pitanjima koja obuhvaća ova Direktiva, odnosno zaštitom temeljnih prava i sloboda te legitimnih interesa u području elektroničkih komunikacija.”³⁸

5.3. Provedba u slučajevima kada se Opća uredba o zaštiti podataka i Direktiva o e-privatnosti preklapaju

62. Direktiva o e-privatnosti pojašnjava i nadopunjuje Opću uredbu o zaštiti podataka te upućuje na njezine odredbe o pravnim lijekovima, odgovornosti i sankcijama (članak 15. stavak 2. Direktive o e-privatnosti tumači se u kontekstu članka 94. Opće uredbe o zaštiti podataka).

5.3.1. Prvo pitanje: jesu li određeni postupci obrade izvan dosega tijela za zaštitu podataka?

- *Jesu li nadležnosti, zadaće i ovlasti tijela za zaštitu podataka u okviru Opće uredbe o zaštiti podataka ograničene samom činjenicom da se obrada osobnih podataka provodi u okviru materijalnog područja primjene Opće uredbe o zaštiti podataka i Direktive o e-privatnosti? Drugim riječima, postoji li podskup postupaka obrade koji treba isključiti iz razmatranja, a ako postoji, koje će se operacije obrade isključiti?*
63. Države članice u okviru Opće uredbe o zaštiti podataka obvezale su se imenovati jedno ili više nadzornih tijela. Države članice mogu imenovati isto tijelo kao nadležno tijelo za nacionalnu provedbu Direktive o e-privatnosti (ili njezin dio), no mogle su imenovati i jedno ili više drugih tijela,

---

³⁸ U članku 15. stavku 3. Direktive o e-privatnosti stoji: „Radna skupina za zaštitu pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka, osnovana člankom 29. Direktive 95/46/EZ, također provodi zadaće određene u članku 30. te Direktive, a u vezi s pitanjima koja obuhvaća ova Direktiva, odnosno zaštitom temeljnih prava i sloboda te legitimnih interesa u području elektroničkih komunikacija.”

U članku 94. stavku 2. Opće uredbe o zaštiti podataka navodi se: „Upućivanja na Direktivu 95/46 koja je stavljena izvan snage tumače se kao upućivanja na ovu Uredbu. Upućivanja na Radnu skupinu o zaštiti pojedinaca s obzirom na obradu osobnih podataka osnovanu člankom 29. Direktive 95/46/EZ tumače se kao upućivanja na Europski odbor za zaštitu podataka osnovan ovom Uredbom.”

Stoga, članak 30. Direktive 95/46 tumači se kao upućivanje na odgovarajuće odjeljke članka 70. Opće uredbe o zaštiti podataka (Zadaće Odbora).

primjerice, nacionalno regulatorno tijelo za telekomunikacije, organizaciju za zaštitu potrošača ili ministarstvo.

64. Direktivom o e-privatnosti državama članicama omogućuje se fleksibilnost izbora tijela kojem će se povjeriti provedba odredbi.
65. Iako Direktiva o e-privatnosti upućuje na odredbe Opće uredbe o zaštiti podataka u vezi s pravnim lijekovima, odgovornosti i sankcijama (članak 15. stavak 2. Direktive o e-privatnosti), u članku 15.a stavku 1. Direktive o e-privatnosti detaljno se govori o odredbama o provedbi i stupanju na snagu. Primjerice, u članku 15.a stavku 1. stoji: „Države članice utvrđuju pravila o kaznama, uključujući prema potrebi i kaznene sankcije koje se primjenjuju na sve povrede nacionalnih odredbi koje su usvojene u skladu s ovom Direktivom, te poduzimaju sve mjere koje su neophodne za osiguravanje njihovog stupanja na snagu...”. Stoga se Direktivom o e-privatnosti državama članicama izričito daje diskrecijsko pravo izricanja kazni, a članak 15. stavak 2. ne narušava njihovo diskrecijsko pravo provedbe (odnosno utvrđivanja tijela koje provodi odredbe Direktive o e-privatnosti).³⁹
66. Ako je nadležnost za provedbu Direktive o e-privatnosti nacionalnim pravom dodijeljena tijelu za zaštitu podataka, nacionalnim pravom trebalo bi utvrditi i zadaće i ovlasti tijela za zaštitu podataka u vezi s provedbom Direktive o e-privatnosti. Tijelo za zaštitu podataka ne može se automatski oslanjati na zadaće i ovlasti predviđene Općom uredbom o zaštiti podataka kako bi poduzimalo mjere za provedbu nacionalnih propisa o e-privatnosti jer su te zadaće i ovlasti iz Opće uredbe o zaštiti podataka vezane uz njezinu provedbu. Nacionalnim pravom mogu se dodijeliti zadaće i ovlasti u duhu Opće uredbe o zaštiti podataka, no tijelu za zaštitu podataka mogu se dodijeliti druge zadaće i ovlasti za provedbu nacionalnih propisa o e-privatnosti u skladu s člankom 15.a Direktive o e-privatnosti.
67. Diskrecijsko pravo postoji samo u okviru zahtjeva i ograničenja utvrđenih propisima više pravne snage. U članku 8. stavku 3. Povelje propisano je da usklađenost s pravilima o zaštiti osobnih podataka podliježe nadzoru neovisnog tijela.⁴⁰
68. Ako se obrada osobnih podataka provodi u okviru materijalnog područja primjene Opće uredbe o zaštiti podataka i Direktive o e-privatnosti, tijela za zaštitu podataka nadležna su za praćenje podskupova obrade reguliranih nacionalnim propisima kojima se prenosi Direktiva o e-privatnosti samo ako su im te nadležnosti dodijeljene nacionalnim pravom. No nadležnost tijela za zaštitu podataka u okviru Opće uredbe o zaštiti podataka u svakom je slučaju neograničena u pogledu postupaka obrade koji ne podliježu posebnim pravilima iz Direktive o e-privatnosti. Tu crtu razgraničenja nije moguće izmijeniti nacionalnim zakonodavstvom kojim se prenosi Direktiva o e-privatnosti (npr. širenjem materijalnog područja primjene izvan onoga što se zahtijeva Direktivom o e-privatnosti te dodjelom isključive nadležnosti za tu odredbu nacionalnom regulatornom tijelu).

---

³⁹ Napominjemo da je članak 15.a stavak 1. Direktive o e-privatnosti uveden Direktivom 2009/136/EZ (odnosno izmjenom Direktive o e-privatnosti).

⁴⁰ U sudskoj praksi Suda Europske unije u vezi s člankom 28. Direktive 95/46 pojašnjeni su uvjeti u vezi s neovisnosti: vidjeti npr. presudu od 9. ožujka 2010., C-518/07 (Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke), točka 17. i dalje; presudu od 16. listopada 2012., C-614/10 (Europska komisija protiv Austrije), točka 36. i dalje; presudu od 6. listopada 2015., C-362/14 („sigurna luka”), točka 41. i dalje; presudu od 21. prosinca 2016., C-203/15 i C-698/15 (Tele2/Watson), točka 123.

69. Tijela za zaštitu podataka nadležna su za provedbu Opće uredbe o zaštiti podataka. Puka činjenica da je podskup obrade obuhvaćen područjem primjene Direktive o e-privatnosti ne ograničava nadležnost tijela za zaštitu podataka u skladu s Općom uredbom o zaštiti podataka.
70. Ako je isključiva nadležnost dana drugom tijelu osim tijela za zaštitu podataka, nacionalnim postupovnim pravom određuje se postupak u slučaju da ispitanici svejedno ulože prigovor tijelu za zaštitu podataka u vezi s, primjerice, obradom osobnih podataka u obliku podataka o prometu ili lokaciji, neželjenom elektroničkom komunikacijom ili prikupljanjem osobnih podataka uporabom kolačića, a da se pritom ujedno ne žale na (potencijalno) kršenje Opće uredbe o zaštiti podataka.

5.3.2. Drugo pitanje: Treba li uzimati u obzir nacionalne odredbe o e-privatnosti?

- *Pri izvršavanju svojih nadležnosti, zadaća i ovlasti u okviru Opće uredbe o zaštiti podataka, bi li tijela za zaštitu podataka trebala uzeti u obzir odredbe Direktive o e-privatnosti (primjerice, pri ocjeni zakonitosti obrade), a ako bi, u kojoj mjeri? Drugim riječima, bi li trebalo uzeti u obzir povrede nacionalnih propisa o e-privatnosti ili bi ih trebalo zanemariti pri ocjeni usklađenosti s Općom uredbom o zaštiti podataka te ako bi, u kojim okolnostima?*
71. Na primjeru je vidljiva razlika u odnosu na prvo pitanje. Razmotrimo posrednika podataka koji izrađuje profile na temelju podataka dobivenih iz dvaju različitih izvora. Prvi su izvor podaci o tome kako pojedinci pretražuju internet, prikupljeni s pomoću identifikatora kolačića i/ili drugih identifikatora uređaja. Drugi su izvor podaci od komercijalnih partnera koji razmjenjuju podatke o sudionicima nagradnih izvlačenja ili programa povrata gotovine.
72. Profiliranje pojedinaca na temelju osobnih podataka načelno je obuhvaćeno Općom uredbom o zaštiti podataka te je stoga u nadležnosti tijela za zaštitu podataka. Ako tijelo za zaštitu podataka zaprimi pritužbu u vezi s aktivnostima profiliranja koje poduzima posrednik podataka, u kojoj mjeri tijela za zaštitu podataka mogu uzeti u obzir posebna pravila, u ovom slučaju nacionalne propise o e-privatnosti, kada ocjenjuju usklađenost s Općom uredbom o zaštiti podataka?
73. Vrijedi napomenuti da je Direktiva o e-privatnosti specifični primjer zakona kojim se nudi posebna zaštita određenih kategorija podataka koji mogu biti osobni podaci. Drugi pravni tekstovi isto tako pružaju posebnu zaštitu određenim vrstama podataka koji mogu biti osobni podaci iz različitih razloga (npr. kontekst obrade, priroda podataka ili rizici za ispitanike).⁴¹
74. Države članice dužne su imenovati jedno ili više tijela za nadzor usklađenosti s nacionalnim pravom kojim se prenosi Direktiva o e-privatnosti, a to tijelo ili tijela tada su odgovorni za provedbu tog propisa. Nacionalni propis kojim se prenosi Direktiva o e-privatnosti primjenjuje se na specifične

---

⁴¹ Navodimo primjer iz financijskog sektora: posebna zaštita dodjeljuje se podacima koji se koriste za procjenu kreditne sposobnosti pojedinca ili objavljivanje administrativnih sankcija. Vidjeti: Članak 21. stavak 1. Direktive 2014/17/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. veljače 2014. o ugovorima o potrošačkim kreditima koji se odnose na stambene nekretnine i o izmjeni direktiva 2008/48/EZ i 2013/36/EU i Uredbe (EU) br. 1093/2010. Članak 68. i članak 69. Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ. Drugi primjer su pravila o kliničkim ispitivanjima: vidjeti članke od 28. do 35. Uredbe (EU) br. 536/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kliničkim ispitivanjima lijekova za primjenu kod ljudi te o stavljanju izvan snage Direktive 2001/20/EZ.

postupke obrade regulirane Direktivom o e-privatnosti (npr. postupak obrade koji se sastoji od pohrane podataka na uređaju krajnjeg korisnika ili pristupa tim podacima).

75. Tijela za zaštitu podataka ne mogu provoditi odredbe Direktive o e-privatnosti (odnosno nacionalnog propisa kojim se ona prenosi) pri izvršavanju svojih nadležnosti u okviru Opće uredbe o zaštiti podataka, osim ako im je nacionalnim pravom dana takva nadležnost. No kao što je prethodno navedeno, obrada osobnih podataka koja obuhvaća obrade u okviru materijalnog područja primjene Direktive o e-privatnosti može obuhvaćati dodatne aspekte za koje nema posebnih pravila u Direktivi o e-privatnosti. Primjerice, u članku 5. stavku 3. Direktive o e-privatnosti predviđeno je posebno pravilo za pohranu informacija ili za pristup informacijama koje su već pohranjene, u terminalnom uređaju krajnjeg korisnika. Članak ne sadržava posebno pravilo za bilo kakve prethodne ili naknadne aktivnosti obrade (npr. pohranu i analizu podataka u vezi s pregledavanjem interneta u svrhu bihevioralnog oglašavanja na internetu ili u sigurnosne svrhe). Stoga su tijela za zaštitu podataka i dalje u potpunosti nadležna za procjenu zakonitosti svih drugih postupaka obrade koji proizlaze iz pohrane informacija ili pristupa informacijama u terminalnom uređaju krajnjeg korisnika.⁴²
76. Povreda Opće uredbe o zaštiti podataka može ujedno biti i povreda nacionalnih propisa o e-privatnosti. Tijelo za zaštitu podataka može uzeti u obzir taj činjenični nalaz u vezi s kršenjem pravila o e-privatnosti kada primjenjuje Opću uredbu o zaštiti podataka (odnosno, kada ocjenjuje usklađenost s načelom zakonitosti ili poštenosti u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkom (a) Opće uredbe o zaštiti podataka). No bilo kakva odluka o izvršenju mora se potkrijepiti na temelju Opće uredbe o zaštiti podataka, osim ako su pravom države članice tijelu za zaštitu podataka dodijeljene dodatne nadležnosti.
77. Ako je tijelo za zaštitu podataka nacionalnim pravom određeno kao nadležno tijelo u skladu s Direktivom o e-privatnosti, to tijelo nadležno je za izravnu provedbu nacionalnih propisa o e-privatnosti uz Opću uredbu o zaštiti podataka (inače to nije slučaj).
78. Načelno, ako je nekoliko tijela nadležno za različite pravne instrumente, trebala bi osigurati dosljednu provedbu obaju instrumenata, među ostalim kako bi se izbjeglo kršenje načela *non bis in idem* u slučajevima kada su kršenja odredbi Opće uredbe o zaštiti podataka i Direktive o e-privatnosti snažno povezana, a odvila su se u kontekstu jedne obrade.

---

⁴² U tom smislu potrebno je uputiti na mišljenje Radne skupine iz članka 29. o legitimnom interesu (06/2014) i mišljenje o ograničavanju svrhe (03/2013). U tim dokumentima pojašnjava se da određeni oblici bihevioralnog oglašavanja zahtijevaju pristanak ispitanika, ne samo zbog članka 5. stavka 3. U mišljenju o ograničavanju svrhe stoji:

„Drugi mogući slučaj nastaje ako organizacija posebno želi analizirati ili predvidjeti osobne preferencije, ponašanje i stavove pojedinih klijenata, a to će poslije utjecati na mjere ili odluke koje se donose u vezi s tim klijentima. U tim slučajevima gotovo bi uvijek bio nužan slobodan, specifičan, informiran i nedvosmislen pristanak, a u suprotnom se daljnja uporaba ne može smatrati kompatibilnom. Važno je napomenuti da bi takav pristanak trebalo propisati, primjerice, u svrhu praćenja i profiliranja za potrebe izravnog marketinga, bihevioralnog oglašavanja, posredovanja podataka, oglašavanja temeljenog na lokaciji ili istraživanja digitalnog tržišta na temelju praćenja.”

U mišljenju o legitimnom interesu stoji:

„Umjesto da se korisnicima ponudi tek mogućnost odustajanja od te vrste profiliranja i ciljanog oglašavanja, bio bi nužan informirani pristanak, u skladu s člankom 7. točkom (a), ali i u skladu s člankom 5. točkom 3. Direktive o e-privatnosti. Stoga članak 7. točku (f) ne treba smatrati pravnom osnovom za obradu.”

6. O PRIMJENJIVOSTI MEHANIZAMA SURADNJE I KONZISTENTNOSTI

79. Treće pitanje koje je belgijsko tijelo za zaštitu podataka uputilo Odboru može se parafrazirati kako slijedi:
- *u kojoj se mjeri mehanizmi suradnje i konzistentnosti primjenjuju u odnosu na obradu koja se provodi (barem na određene postupke obrade) u okviru materijalnog područja primjene Opće uredbe o zaštiti podataka i Direktive o e-privatnosti?*
80. U skladu s poglavljem VII. Opće uredbe o zaštiti podataka, mehanizmi suradnje i konzistentnosti dostupni tijelima za zaštitu podataka u okviru te Uredbe odnose se na praćenje primjene njezinih odredaba. Mehanizmi Opće uredbe o zaštiti podataka ne primjenjuju se na provedbu odredbi sadržanih u Direktivi o e-privatnosti.
81. U svakom slučaju, u članku 15. stavku 3. Direktive o e-privatnosti stoji:
- „[Europski odbor za zaštitu podataka] također provodi zadaće određene u [članku 70. Uredbe (EU) 2016/679] u vezi s pitanjima koja obuhvaća ova Direktiva, odnosno zaštitom temeljnih prava i sloboda te legitimnih interesa u području elektroničkih komunikacija.”
82. U vezi sa suradnjom između tijela nadležnih za provedbu Direktive o e-privatnosti, u članku 15.a stavku 4. Direktive o e-privatnosti stoji: „odgovarajuća državna regulatorna tijela mogu usvojiti mjere kako bi osigurala učinkovitu prekograničnu suradnju u provođenju državnih zakonodavstava, usvojenih u skladu s ovom Direktivom, te kako bi stvorila usklađene uvjete za pružanje usluga koje uključuju prekograničnu razmjenu podataka.”
83. Takva prekogranična suradnja među tijelima nadležnima za provedbu Direktive o e-privatnosti, uključujući tijela za zaštitu podataka, državna regulatorna tijela i druga tijela, može se odvijati u mjeri u kojoj relevantna državna regulatorna tijela donesu mjere kojima se omogućuje takva suradnja.
84. Treba napomenuti da se mehanizmi suradnje i konzistentnosti u potpunosti primjenjuju, no u mjeri u kojoj obrada podliježe općim odredbama Opće uredbe o zaštiti podataka (a ne posebnom pravilu sadržanom u Direktivi o e-privatnosti). Primjerice, čak i ako se obrada osobnih podataka (npr. profiliranje) djelomično oslanja na pristup informacijama pohranjenima na uređaju krajnjeg korisnika, prema pravilima o zaštiti podataka koja nisu predviđena u Direktivi o e-privatnosti (npr. prava ispitanika, načela obrade) svaka obrada osobnih podataka koja se provodi nakon pristupa informacijama pohranjenima na uređaju krajnjeg korisnika podliježe odredbama Opće uredbe o zaštiti podataka, uključujući mehanizme suradnje i konzistentnosti.
85. Tijela za zaštitu podataka morat će u praksi pažljivo odabrati način komunikacije koji će koristiti, posebno ako su nadležna za provedbu Opće uredbe o zaštiti podataka, ali i za provedbu (dijela) nacionalnog prenošenja Direktive o e-privatnosti. Zadani način komunikacije, kako je opisan u poglavlju VII. (Suradnja i konzistentnost) Opće uredbe o zaštiti podataka, upotrebljava se za ovaj postupak i sve dijelove postupka kojima se predviđa korištenje izvršnih ovlasti dodijeljenih Općom uredbom o zaštiti podataka kao odgovor na kršenje Opće uredbe o zaštiti podataka.
- Tijela za zaštitu podataka mogu koristiti diskrecijski način komunikacije u kontekstu svojih posebnih izvršnih ovlasti dodijeljenih nacionalnim prenošenjem Direktive o e-privatnosti te samo u mjeri u kojoj je cilj postupka odgovoriti na povrede nacionalnih propisa o e-privatnosti kojima su uređena

posebna ponašanja regulirana Direktivom o e-privatnosti. Ako se postupak odnosi na pitanja obuhvaćena područjem primjene Opće uredbe o zaštiti podataka, tijela za zaštitu podataka obvezna su primijeniti mehanizam suradnje i konzistentnosti predviđen Općom uredbom o zaštiti podataka.

7. ZAKLJUČAK

- *Jesu li nadležnosti, zadaće i ovlasti tijela za zaštitu podataka u okviru Opće uredbe o zaštiti podataka ograničene samom činjenicom da se obrada osobnih podataka provodi u okviru materijalnog područja primjene Opće uredbe o zaštiti podataka i Direktive o e-privatnosti? Drugim riječima, postoji li podskup postupaka obrade podataka koji treba zanemariti, a ako postoji, kada?*
86. Kada se obrada osobnih podataka provodi u okviru materijalnog područja primjene Opće uredbe o zaštiti podataka i Direktive o e-privatnosti, tijela za zaštitu podataka nadležna su za analizu postupaka obrade podataka reguliranih nacionalnim propisima o e-privatnosti samo ako im je ta nadležnost dodijeljena nacionalnim pravom, a ta analiza mora se provoditi u okviru nadzornih ovlasti dodijeljenih tijelu nacionalnim pravom kojim se prenosi Direktiva o e-privatnosti.
87. Tijela za zaštitu podataka nadležna su za provedbu Opće uredbe o zaštiti podataka. Puka činjenica da je podskup obrade obuhvaćen područjem primjene Direktive o e-privatnosti ne ograničava nadležnost tijela za zaštitu podataka u skladu s Općom uredbom o zaštiti podataka.
- *Pri izvršavanju svojih nadležnosti, zadaća i ovlasti u okviru Opće uredbe o zaštiti podataka, bi li tijela za zaštitu podataka trebala uzeti u obzir odredbe Direktive o e-privatnosti, a ako bi, u kojoj mjeri? Drugim riječima, bi li trebalo zanemariti povrede nacionalnih propisa o e-privatnosti pri ocjeni sukladnosti s Općom uredbom o zaštiti podataka, a ako bi, kada?*
88. Tijelo ili tijela koja su države članice imenovale kao nadležne u smislu Direktive o e-privatnosti isključivo su odgovorna za provedbu nacionalnih odredaba kojima se prenosi Direktiva o e-privatnosti i koje su primjenjive na taj specifičan postupak obrade, uključujući u slučajevima kada se obrada osobnih podataka provodi u okviru materijalnog područja primjene Opće uredbe o zaštiti podataka i Direktive o e-privatnosti. Ipak, tijela za zaštitu podataka i dalje su u potpunosti nadležna u vezi s bilo kojim postupcima obrade osobnih podataka koji se ne odnose na jedno ili više specifičnih pravila sadržanih u Direktivi o e-privatnosti.
89. Povreda Opće uredbe o zaštiti podataka može ujedno biti i povreda nacionalnih propisa o e-privatnosti. Tijelo za zaštitu podataka može uzeti u obzir taj činjenični nalaz u vezi s kršenjem pravila o e-privatnosti kada primjenjuje Opću uredbu o zaštiti podataka (odnosno, kada ocjenjuje usklađenost s načelom zakonitosti ili poštenosti u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkom (a) Opće uredbe o zaštiti podataka). No bilo kakva odluka o provedbi mora se potkrijepiti na temelju Opće uredbe o zaštiti podataka, osim ako su pravom države članice tijelu za zaštitu podataka dodijeljene dodatne nadležnosti.
90. Ako nacionalno pravo određuje tijelo za zaštitu podataka kao nadležno tijelo u skladu s Direktivom o e-privatnosti, to tijelo nadležno je za izravnu provedbu nacionalnih propisa o e-privatnosti uz Opću uredbu o zaštiti podataka (inače to nije slučaj).

- *U kojoj se mjeri mehanizmi suradnje i konzistentnosti primjenjuju u odnosu na obradu koja se provodi (barem na određene postupke obrade) u okviru materijalnog područja primjene Opće uredbe o zaštiti podataka i Direktive o e-privatnosti?*
91. U skladu s poglavljem VII. Opće uredbe o zaštiti podataka mehanizmi suradnje i konzistentnosti dostupni tijelima za zaštitu podataka odnose se na praćenje primjene odredbi Opće uredbe o zaštiti podataka. Mehanizmi Opće uredbe o zaštiti podataka ne primjenjuju se na nacionalne odredbe kojima se provodi Direktiva o e-privatnosti. Mehanizmi suradnje i konzistentnosti i dalje se u potpunosti primjenjuju, no u mjeri u kojoj obrada podliježe općim odredbama Opće uredbe o zaštiti podataka (a ne posebnom pravilu sadržanom u Direktivi o e-privatnosti).

***

92. Odbor potvrđuje da se ovim tumačenjem ne dovodi u pitanje ishod aktualnih pregovora o Uredbi o e-privatnosti. Predloženom Uredbom rješavaju se mnoga važna pitanja, uključujući u vezi s nadležnostima tijela za zaštitu podataka, no i u vezi s nizom drugih vrlo važnih pitanja. Odbor ponavlja svoje stajalište da je donošenje Uredbe o e-privatnosti važno.⁴³

Za Europski odbor za zaštitu podataka

Predsjednica

(Andrea Jelinek)

---

⁴³ Odbor je pozvao Europsku komisiju, Parlament i Vijeće na suradnju kako bi se osiguralo brzo donošenje nove Uredbe o e-privatnosti (Izjava Europskog odbora za zaštitu podataka objavljena 25. svibnja 2018.).